

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/217-0/2014
Érkezett:	2014 JAN 31.
Példány:	1
Melléklet:	5 db
Kezelőiroda:	Mu'

BUDAPESTI XVIII. ÉS XIX. KERÜLETI BÍRÓSÁG	
AM	8
RATON:	
ADJA: POSTÁN / GYŰJTŐLÁDÁGA /	
SZERELYESKÉRT / BÉRELTEN / TAKON	
ÉRKEZETT:	2014 -01- 20
PÉLDÁNY:	1 MELLÉKLET: 4 + kó
ÜGYSZÁM:	20122/6
UTÓIRATON:	

Az Alkotmánybíróság részére

1015 Budapest,
Donáti utca 35-45.

Az elsőfokú Bíróság útján:

Budapesti XVIII. és XIX. Kerületi Bíróság

Budapest XIX.
Kossuth tér 7.

150

Alulírott

szám alatti lakos meghatalmazás alapján eljáró jogi képviselőm a ügyvéd útján (mint a támadott, az alábbiakban részletezett bírósági döntés alapjául szolgáló per alpereseként érintett, az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja, valamint az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. §-a alapján tisztelettel az alábbi

alkotmányjogi panasz indítványt

terjesztem elő.

Kérem, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság állapítsa meg a Kúria Pfv.II.22. 014/2012./13. számú részítéletének - beleértve a Fővárosi Törvényszék 54. Pf. 630.204/201/4. számú részítéletét és a Budapesti XVIII. és XIX. Kerületi Bíróság előtt 5.P.XVIII.20.122/2010/57. számú részítéletét - alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azokat, mivel azok sértik az Alaptörvény a beadvány I. pontjában rögzített rendelkezéseit.

5.9.
12.16. Bilo

A gyermekelhelyezés kapcsán alkotmányjogi panasszal élünk a Fővárosi Törvényszék 54. Pf. 630.204/2012./4. számú részítélete ellen. Ezen a téren nem tudtunk felülvizsgálattal élni a Kúria felé, mert a Pp. 271.§ (3) bekezdés c) pontját a Kúria alkotmányértően alkalmazza.

A kapcsolattartás, tartásdíj és tartásdíj elmaradás tekintetében alkotmányjogi panasszal élünk mindhárom bíróság ellen és kérjük az ítéletek megsemmisítését és az I. fokú bíróság kötelezését új eljárás lefolytatására. Olyanra, amely megfelel a Családjogi Törvénynek és a Legfelsőbb Bíróság 17. irányelvnek és eljárásjogilag is betartja a Polgári perrendtartás előírásait.

Az alkotmányjogi panasszal érintett határozatok a következők:
I. fok 6.P.XVIII.20.048/2010/4-I. és 6.P.XVIII.20.048/2010/7. számú ideiglenes intézkedést tartalmazó végzése,
I. fok 5.P.XVIII.20.122/2010/26. számú jegyzőkönyv I. sz. végzése
I. fok 5.P.XVIII.20.122/2010/57. számú részítélete,
II. fok 54. Pf. 630.204/2012./4. számú részítélete
A Kúria Pfv.II.22. 014/2012./13 számú részítélete,
A Kúria Pfv.II.22. 01 4/2012/2. számú végzése.

Kérjük továbbá az Alkotmánybíróságot, hogy az érintett eljárásban a kérelmező, mint alperes által benyújtott fellebbezést és a felülvizsgálati kérelmet is tekintse jelen beadvány részének.

Kérjük a Budapesi XVIII. és XIX. Kerületi Bíróságot és az Alkotmánybíróságot, hogy a Pp. 359/C. § (1) és (2) bekezdése alapján függesse fel a támadott határozatok végrehajtását.

Kérjük, hogy a Kúria a Pp. 362. § (2) bekezdése alapján az alkotmányjogi panasz tárgyában hallgasson meg minket.

Jóllehet a Kúria ugyan ex-katedra kijelenti a részítéletében, hogy: „Nem sérült a fegyveregyenlőség elve, illetve a tisztességes eljárás alapelve az első-, illetve másodfokú bíróság a törvényben előírt tájékoztatási kötelezettségének is eleget tett (Pp. 1. §, 2. §, 3. §-ának (3) és (6) bekezdése, 8. §) .” , ezen állítását semmivel nem támasztja alá.

A Kúria ítéletének indoklásából nem derül ki, hogy miből állapította meg a Kúria a fentieket. A jegyzőkönyvekből ez nem derül ki. A rengeteg alperesi beadványomnak pedig az volt az oka - amit több dokumentum elején le is írtam - hogy a tárgyalásokon nem kaptam lehetőséget ezek ismertetésére. Csak így tudtam a bíróságoknak az én álláspontomat elmondani.

Ezzel az ügyel szervesen összefügg a Pp. 271.§ (3) bekezdés c) pontjának Kúria általi értelmezése és alkalmazásának alkotmányjogi vizsgálata. Ide értve az Alkotmánybíróság 702/D/2004. AB határozatában szereplő indoklás felülvizsgálatát is, hiszen a gyermekelhelyezési perek minél gyorsabb lezárásánál sokkal fontosabb érv az, hogy a gyerekeknek a Csjt. 1. §-ában, illetve a Csjt. 72/A. § (1) bekezdésében szereplő jogai érvényesüljenek. A perek gyors lezárásánál ez fontosabb érv és a mellékelt kutatási eredmények alapján, a bírói gyakorlat figyelembevételével ezek a feltételek nem teljesülnek.

„702/D/2004. AB (részlet): Az Alkotmánybíróság megítélése szerint - amint erre már utalás történt - alapvetően jogalkotói mérlegelés körébe tartozik, hogy milyen szempontokat vesz figyelembe a felülvizsgálatból kizárt tárgykör meghatározásánál. Ilyen szempont lehet gyermekelhelyezési ügyekben pl. az, hogy az eljárás ésszerű határidőn belül lezáródjon, így adott esetben épp - az Alkotmány 15. és 16. §-ából, illetve 67. § (1) bekezdéséből következő - a gyermekek testi és lelki egészségét szolgálja, ha az elhelyezéssel, tartással, kapcsolattartással összefüggő kérdésekben minél hamarabb végleges döntés szülessen. Alkotmányos indok hozható fel tehát amellett, hogy felülvizsgálati eljárás már ne változtassa meg ezen ügyekben a létrejött jogviszonyokat. Az Alkotmánybíróság a 9/1992. (I. 30.) AB határozatában megállapította: „A jogerő intézménye, alaki és anyagi jogerőként való pontos meghatározottsága a jogállamiság részeként alkotmányos követelmény. Az Alkotmánynak megfelelően biztosított jogorvoslati lehetőségek mellett beállott jogerő tiszteletben tartása a jogrend egészének biztonságát szolgálja. A jogerős határozatok meg-változtathatatlanságához és irányadó voltaához alapvető alkotmányos érdek fűződik. A jogállamiság lényeges eleme, hogy a törvénynek egyértelműen meg kell határoznia, mikor támadható meg egy bírósági határozat rendes fellebbezési jogorvoslattal, illetve, hogy a jogerőssé vált határozat megtámadására milyen feltételek alapján van lehetőség, s hogy mikor következik be az az állapot, amikor a jogerős határozat már semmiféle jogorvoslattal nem támadható” (ABH 1992, 59, 66.). „

I.

Álláspontom szerint a jogerős határozat az Alaptörvény alábbi rendelkezéseibe ütközik:

1. R) cikk
(2) Az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek.
(3) Az Alaptörvény rendelkezéseit azok céljával, a benne foglalt Nemzeti hitvallással és történeti alkotmányunk vívmányaival összhangban kell értelmezni.
2. T) cikk

- (3) Jogszabály nem lehet ellentétes az Alaptörvénnyel.
3. I. cikk
(1) Az ember sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük az állam elsőrendű kötelezettsége.
(3) Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.
4. XV. cikk
(1) A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.
(2) Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.
(3) A nők és a férfiak egyenjogúak.
5. XVI. cikk
(1) Minden gyermeknek joga van a megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéséhez szükséges védelemhez és gondoskodáshoz.
(2) A szülőknek joguk van megválasztani a gyermeküknek adandó nevelést.
(3) A szülők kötelesek kiskorú gyermekükről gondoskodni. E kötelezettség magában foglalja gyermekük taníttatását.
6. XXIV. cikk
(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.
7. 25. cikk
(3) A Kúria a (2) bekezdésben meghatározottak mellett biztosítja a bíróságok jogalkalmazásának egységét, a bíróságokra kötelező jogegységi határozatot hoz.
8. 26. cikk
(1) A bírák függetlenek, és csak a törvénynek vannak alárendelve, ítélezési tevékenységükben nem utasíthatóak.
(...)
9. 28. cikk
A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

II.

Ügyismertetés

Alperes 2010 januárjában gyermekelhelyezés iránt peres eljárást kezdeményezett felperes ellen, mely per a Budapesti XVIII. és XIX. Kerületi Bíróság előtt került folyamatba 6.P.XVIII.20.048/2010. szám alatt. Keresetében alperes kérte a felperessel kötött házasságából született két gyermek nála történő elhelyezését. Ezzel párhuzamosan felperes ugyanazon bíróság előtt házasság felbontása iránt nyújtott be keresetet. A bíróság a két eljárást az utóbb megindított 5.P.XVIII.20.122/2010. számú eljárásban egyesítette.

Az eljáró bíróság 57. sorszám alatt kiadott részítéletében alperes keresetét elutasítva, felperes keresetének részben helyt adva a gyermekeket felperes nevelésébe és gondozásába helyezte el, kötelezte alperest gyermekenként 5000,- Ft összegű gyermektartásdíj megfizetésére, valamint határozott a gyermekekkel való kapcsolattartás kérdésében is.

A részítélet ellen mindkét fél fellebbezett. A felperes a részítélet részbeni megváltoztatását kérte, annak kapcsolattartásra vonatkozó részének hatályon kívül helyezésével, egyben kérte a kapcsolattartásra vonatkozó rendelkezés módosítását, valamint a gyermektartásdíj összegének felemelését. Alperes fellebbezésében kérte a gyermekeknek az ő gondozásában és nevelésében történő elhelyezését, felperes kötelezését gyermektartásdíj fizetésére, valamint sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem tett eleget kioktatási kötelezettségének, és nem biztosította, hogy a felek az eljárásban rendeltetésszerűen gyakorolják jogaikat. A másodfokon eljáró Fővárosi Törvényszék 54.Pf.630.204/2012/4. szám alatt meghozott részítéletében helyt adott a felperesi fellebbezésnek, míg alperes fellebbezését kizárólag az elsőfokú részítélet indokolása ellen előterjesztett részében tartotta alaposnak. Az elsőfokú eljárás a házasság felbontását kimondó részítélet meghozatalát követően jelenleg is folyik a vagyonmegosztás kérdésének rendezése iránt. A másodfokú részítéletet alperes 2012. július 20. napján vette kézhez.

Az ügyben eljáró bíróságok nem derítették fel kellően a tényállást (A Legfelsőbb Bíróság 17. irányelv alkalmazásának teljes hiánya), és ennek következtében megalapozatlan határozatot hoztak, továbbá indokolási kötelezettségüknek sem tettek eleget, ezért a megállapított tényállásból levont téves következtetésük is megalapozatlan.

A Pp. 206. § (1) bekezdése szerint a bíróság a tényállást a felek előadásának és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékoknak egybevetése alapján állapítja meg; a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli, és meggyőződése szerint bírálja el, míg a 221. §-ban foglaltaknak megfelelően köteles határozatát indokolni.

Álláspontom szerint ennek következtében mind a Budapesti XVIII. és XIX. Kerületi Bíróság 5.P.XVIII.20.122/2010/57. számú részitélete, mind a Fővárosi Törvényszék 54.Pf.630.204/2012/4. számú részitélete az ügy érdemi elbírálására kihatóan jogszabálysértő, mivel az ügyben érintett bíróságok eljárása és határozatai tekintetében anyagi- és eljárásjogi, az ügy érdemét érintő, jelentős jogszabálysértésekre került sor az alábbiakra figyelemmel:

III.

A bíróságok által megsértett jogszabályi rendelkezések:

1. Az 1952. évi III. törvény, Polgári perrendtartás, Ideiglenes intézkedések 156. §.
2. A Pp. 234. § (3) bekezdése, a fellebbezésről,
3. 1959. évi IV. törvény, Polgári Törvénykönyv, XVIII. fejezet, A szerződési akarat és kifejezése. Különösen:
 - a) a 207. §
 - (1) bekezdés, A szerződési nyilatkozatot vita esetén úgy kell értelmezni, ahogyan azt a másik félnek a nyilatkozó feltehető akaratára és az eset körülményeire tekintettel a szavak általánosan elfogadott jelentése szerint értenie kellett.
 - (4) Ha valaki jogáról lemond, vagy abból enged, nyilatkozatát nem lehet kiterjesztően értelmezni.
 - b) A szerződés megkötése 205. §
 - (1) A szerződés a felek akaratának kölcsönös és egybehangzó kifejezésével jön létre.
 - (2) A szerződés létrejöttéhez a feleknek a lényeges, valamint a bármelyikük által lényegesnek minősített kérdésekben való megállapodása szükséges. Nem kell a feleknek megállapodniuk olyan kérdésekben, amelyeket jogszabály rendez.
 - (3) A felek a szerződés megkötésénél együttműködni kötelesek, és figyelemmel kell lenniük egymás jogos érdekeire. A szerződéskötést megelőzően is tájékoztatniuk kell egymást a megkötendő szerződést érintő minden lényeges körülményről.
 - (4) Ha a szerződéskötési kötelezettség esetében a szerződési nyilatkozatok eltérnek egymástól, a felek kötelesek álláspontjaik egyeztetését megkísérelni.

4. 1952. évi IV. TÖRVÉNY, Családjogi törvény

a) 1. §,

b) 69 A §, B §, C §-ai a tartásdíj megállapításáról,

c) Csjt. 72/A. § (1) A gyermek elhelyezéséről a szülők döntenek. A szülők megegyezésének hiányában a bíróság a gyermeket annál a szülőnél helyezi el, akinél a kedvezőbb testi, értelmi és erkölcsi fejlődése biztosított. Ha a szülőnél történő elhelyezés a gyermek érdekét veszélyezteti, a bíróság a gyermeket másnál is elhelyezheti, feltéve, hogy ez a személy a nála történő elhelyezést maga is kéri.

5. A Legfelsőbb Bíróság 1871-es eseti döntése (Legf. Bír. Pfv. II. 20.588/2008.).

6. A Legfelsőbb Bíróság 17. irányelve.

7. Pp. 2. § (1) A bíróságnak az a feladata, hogy - összhangban az 1. §-ban foglaltakkal - a feleknek a jogviták elbírálásához, a perek tisztességes lefolytatásához és ésszerű időn belül történő befejezéséhez való jogát érvényesítse.

3. § (3) A jogvita elbírálásához szükséges bizonyítékok rendelkezésre bocsátása - ha törvény eltérően nem rendelkezik - a feleket terheli. A bizonyítás indítványozása elmulasztásának, illetve a bizonyítási indítvány elkésett voltának jogkövetkezményei, valamint a bizonyítás esetleges sikertelensége törvény eltérő rendelkezése hiányában a bizonyításra kötelezett felet terheli. A bíróság köteles a jogvita eldöntése érdekében a bizonyításra szoruló tényekről, a bizonyítási teherről, illetve a bizonyítás sikertelenségének következményeiről a feleket előzetesen tájékoztatni.

8. § (1) A bíróság köteles biztosítani, hogy a felek és a per többi résztvevője jogaikat rendeltetésszerűen gyakorolják és perbeli kötelelességeiknek eleget tegyenek.

(2) A bíróság köteles megakadályozni minden olyan eljárást, cselekményt vagy egyéb magatartást, amely a jóhiszemű joggyakorlás követelményével ellentétes, így azt, amely a per elhúzására irányul, vagy erre vezethet. A bíróság a feleket a perbeli jogok jóhiszemű gyakorlására figyelmeztetni köteles. A figyelmeztetésnek ki kell terjednie a rosszhiszemű pervitel következményeire is.

(3) A bíróság pénzbírsággal (120. §) sújtja azt a felet vagy képviselőt, aki akár a tárgyaláson, akár valamely periratban jobb tudomása ellenére vagy nagyfokú gondatlanságból:

a) az ügyre vonatkozó oly ténnyt állított, amelyről bebizonyult, hogy valótlan, vagy az ügyre tartozó oly ténnyt tagadott, amelyről bebizonyult, hogy igaz,

- b) olyan tényt elhallgatott, amelyről tudnia kellett, hogy a per eldöntése céljából jelentős, vagy
- c) nyilvánvalóan alaptalanul hivatkozott valamely bizonyítékra.

8. Kifogás az eljárás szabálytalansága ellen

Pp. 114. § A fél az eljárás szabálytalanságát a per folyamán bármikor kifogásolhatja. Ha a kifogást szóval adja elő, azt jegyzőkönyvbe kell venni. Ha a bíróság a kifogást figyelmen kívül hagyja, ezt lehetőleg nyomban, de legkésőbb az eljárást befejező határozatában megindokolni köteles.

9. Pp. 117. §

(2) Különösen fel kell tüntetni a jegyzőkönyvben:

(4) Ha a felek bármelyike az eljárás során felmerült valamely körülménynek vagy ott elhangzott nyilatkozatnak jegyzőkönyvbe vételét kéri, ezt csak abban az esetben lehet mellőzni, ha a bíróságnak az illető körülmény vagy nyilatkozat megtörténtéről nincs tudomása.

10. Pp. 133. § (1) A tárgyalást az elnök vezeti. A törvény keretei között az elnök szabja meg azoknak a cselekményeknek a sorrendjét, amelyeket a tárgyaláson teljesíteni kell. A felekhez, valamint az elnök által kihallgatott más személyekhez kérdéseket a bíróság tagjain kívül a felek és képviselőik is intézhetnek.

(2) Az elnök ügyel arra, hogy a tárgyalás ne terjedjen ki az ügygel összefüggésben nem álló körülményekre, és az ügyre nem tartozó, úgyszintén a kihallgatott személy befolyásolására alkalmas kérdés feltevését, illetőleg az arra való feleletet megtiltja.

11. Pp. 139. § A felperes nyilatkozata után az alperes terjeszti elő ellenkérelmét, amely vagy a per megszüntetésére (157. §) irányul, vagy érdemi védekezést, illetve ellenkövetelést (vizontkereset, beszámítás) tartalmaz a felperes kereseti kérelmével szemben. Az ellenkérelemben elő kell adni az annak alapjául szolgáló tényeket és ezek bizonyítékait.

12. Pp. 141. § (1) Ha a bíróság a pert nem szünteti meg, az ügyet érdemben tárgyalja, s ha a tényállás már az első tárgyaláson kideríthető, nyomban érdemben határoz. A bíróság a jelen lévő felek meghallgatása alapján megállapítja azokat az adatokat is, amelyek a végrehajtási eljárásban az érdekelt azonosságának megállapításához szükségesek (természetes személy esetében születési hely, idő, anyja neve, lakóhely, munkahely, adóazonosító jel; gazdálkodó szervezet esetében székhely, nyilvántartási szám, adószám, a fizetési számla száma és a számlát vezető pénzforgalmi szolgáltató neve).

(2) A bíróság - ha ez a tényállás megállapításához szükséges -, a feleket felhívja nyilatkozataik megtételére és lefolytatja a bizonyítási eljárást. A fél köteles a tényállításait, nyilatkozatait, bizonyítékait - a per állása szerint - a gondos és az eljárást elősegítő pervitelnek megfelelő időben előadni, illetve előterjeszteni. Ha a bizonyítás lefolytatása az első tárgyaláson ennek ellenére nem lehetséges, vagy csak részben lehetséges, a bíróság a tárgyalás elhalasztása mellett elrendelheti a per további előkészítését.

13. Pp. 148. § (1) A bíróság a per bármely szakában megkísérelheti, hogy a felek a jogvitát vagy a vitás kérdések egy részét egyezséggel rendezzék.

(2) A bíróság - amennyiben annak sikerére esély mutatkozik, különösen, ha a felek bármelyike kéri - tájékoztatja a feleket a közvetítői eljárás lényegéről, igénybevételének lehetőségéről, és ezzel összefüggésben a szünetelés szabályairól [137. § (1) bek. a) pont]. Ha a felek a közvetítői eljárás során egyezséget kötnek, azt a 137. § (3) bekezdésében meghatározott határidőn belül a bírósághoz jóváhagyás végett benyújthatják, ebben az esetben a bíróság az eljárást folytatja és a (3) bekezdés szerint jár el.

(3) Ha az egyezés - ideértve a (2) bekezdésben meghatározott egyezséget is - megfelel a jogszabályoknak, a bíróság azt végzéssel jóváhagyja, ellenkező esetben pedig a jóváhagyást megtagadja, és az eljárást folytatja.

14. Pp. 238. § (1) Ha a fellebbezési határidő valamennyi féllel szemben lejárt, illetőleg, ha a fellebbezést valamennyi fél hiánytalanul benyújtotta, az első fokú bíróság azt a per összes irataival együtt legkésőbb nyolc napon belül felterjeszti a másodfokú bírósághoz. Ha a 235. § (2) bekezdésében foglalt intézkedésre került sor, a határidőt annak teljesítésétől kell számítani. Ha a fellebbezés a határozatnak előzetesen végrehajthatóvá nyilvánítása ellen is irányul, a fellebbezést azonnal, már a fellebbezési határidő lejárta előtt fel kell terjeszteni.

15. 1/2009. (VI.24.) PK vélemény
a Polgári perrendtartás tájékoztatási kötelezettségre vonatkozó szabályainak alkalmazásával kapcsolatos egyes kérdésekről.

A Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) a bíróság tájékoztatási kötelezettségére vonatkozó szabályainak gyakorlati érvényesülésével kapcsolatban lefolytatott országos vizsgálat során felmerült kérdésekre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság Polgári Kollégiuma az egységes jogértelmezés és jogalkalmazás érdekében, a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 1997. évi LXVI. törvény (Bsz.) 33. §-ának (1) bekezdése alapján született, a bíróságokra kötelező érvényű vélemény.

Álláspontom szerint mindhárom fokú bírósági eljárás és az eljárások során született részítéletek súlyosan jogszabálysértők, tisztességtelenek és Magyarország Alaptörvényébe ütköznek voltak.

IV.

Indoklás

A fent felsorolt és megsértett jogszabályok megalapozzák azt az állításomat, hogy sérült Magyarország Alaptörvényének R) cikk (2), (3) bekezdése. Ezzel egyidejűleg sérült az I. cikk (1) bekezdése is.

Súlyosan sérült Magyarország Alaptörvényének XV. cikk (1), (2) és (3) bekezdése. A bíróságok jogsértései kizárólag velem, alperessel szemben érvényesültek. Egyáltalán nem voltak meg az egyenlőség feltételei, de még a látszata sem.

A Kúria ítélkező tanácsának elnöke, [REDACTED] bíró, [REDACTED] egyetemi tanár és [REDACTED] 2008-ban közzétették egy kutatásuk eredményét a Családi Jog 2008. évi 4. számában, amelyből kiderül, hogy a bíróságok előtt az anya és az apa nem egyenrangúak. A kutatás alapján legtöbbször az anya, de leginkább erőszakosabb szülő kapja meg a gyereket, az, aki a per megindulása előtt magához veszi és a per folyamán magánál tartja a gyermeket. Ezzel a helytelen gyakorlattal a bíróságok megsértik a Családjogi törvény előírásait, a Legfelsőbb Bíróság 17. irányelvét és a gyermekek alkotmányos jogait is. Mellékeljük a tanulmányt és egy olyan párbeszédet, amelyben [REDACTED] fejti ki a véleményét a kutatás eredményeiről.

Sérült Magyarország Alaptörvényének XVI. cikk (1) bekezdése. A II.4. pontban leírt tények és a vonatkozó rendelkezések Kúria általi értelmezése és alkalmazása is alátámasztja ezt az állításomat.

Próbáltam jogegységi határozatot kezdeményezni ezen jogszabályi pont értelmezése kapcsán a Kúriától és az összes, jogegységi eljárás indítványozására jogosult személytől, de az eljárás kezdeményezését mindegyik fél megtagadta. A Legfőbb Ügyésznek írt legutolsó leveletem mellékelem. Ebben részletesen leírtam az érveimet a jogegységi eljárás mellett.

Az alkotmány sértő jogértelmezéssel és jogalkalmazással sérültek a gyerekek alkotmányos jogai és sérült az I. cikk (3) bekezdésében leírt jogom is.

Jelen perben nézetem szerint a gyermekek érdeke az elsődleges!

A bíróságok jogsértő magatartása miatt sérült a XVI. cikk (2) és (3) bekezdésében biztosított jogom is. A felperes eddig is és jelenleg is egyedül, önkényesen, a véleményem megkérdezése nélkül dönt a gyerekek életét és nevelését lényegesen befolyásoló és meghatározó kérdésekben.

Sérült Magyarország Alaptörvényének XXIV. cikk (1) bekezdésében biztosított jogom. Mindhárom fokú bíróság indoklása jogszabálysértő, megalapozatlan, logikátlan, ellentmondásokkal teli volt.

Sérült az alaptörvény 26. cikke, hiszen a bírák a jogszabályoknak vannak alárendelve, azok kereti között dönthetnek. Az I. és II. fokú eljárás jogsértéseit a fellebbezés és a felülvizsgálati kérelem tartalmazza.

A megsértett fontosabb jogszabályok fentebb a II.10.-től a II.24-ig vannak felsorolva. A II.18. ponthoz tartozik az a tény, hogy az I. fokon eljáró 6.P. és 5.P. tanács elnöke - amikor jogi képviselő nélkül jártam el - határozottan közölte velem, hogy ő dönti el, hogy mi kerül a jegyzőkönyvbe. Ha engedély nélkül szólni merek a tárgyaláson, akkor rendbírsággal fog súlytani. Én soha nem tehettem fel kérdést a felperesnek. A bíróságok a felperes kijelentéseit minden kételkedés és bizonyítás nélkül elfogadták. Nekem mindent bizonyítanom kellett és a bizonyított tényeket sem vették figyelembe a bíróságok.

A Kúria eljárása során nézetem szerint megvalósult jogsértések az alábbiak:

- a) A Kúria az általam igazolt és a felperes által is elfogadott jövedelmem 80%-át ítélte meg tartásdíj és elmaradt tartásdíj címén.

Az elmaradt tartásdíjat megalapozó, az I. fokú bíróság által saját hatáskörben jogsértőnek elismert és visszavont ideiglenes intézkedés felülvizsgálatát teljesen megtagadta, de a következményeit megtartotta és jogosnak ismerte el. A bírói gyakorlatra hivatkozva és a felperes nyilatkozata alapján állapította meg a Kúria (és a II. fok is), hogy én képes vagyok az igazolt jövedelemem alapján megítélhető összegnél magasabb összegű tartásdíjat fizetni. A Kúria továbbá azzal is indokolta a döntését, hogy én magam ismertem el, hogy a két gyermek ellátása havi 2-300 000 Ft-ba kerül. Idézet a Kúria határozatából:

„Maga az alperes is elismerte az elsőfokú ítélet elleni fellebbezésben, hogy a perbeli két gyermek szükséglete havonta mintegy 2-300.000 forintra tehető.”

A fellebbezésben a 3. oldalon a 7. pontban idéztem az I. fokú részítéletből, amiben szerepel a felperes ezen összegű jövedelme. A 9. oldalon a 20. pontban hivatkoztam erre a jövedelemre és a 10. oldalon írtam azt a megállapítást, hogy a felperes a házasságunk ideje alatt nem volt rászorulva az én támogatásomra, hiszen 2-300 000 Ft-os jövedelemből az akkor meglévő 1 gyermekünk ellátása megoldható volt. Ráadásul a felperes és az édesanyja lakhatása ingyenes volt és anyósom jövedelme is meghaladta a 100 000 Ft-ot. Én az építkezést finanszíroztam. Ez volt a megállapodásunk. **A fent idézett mondatnak a szövegkörnyezetéből való kiragadása és indokláskénti felhasználása szintén tisztességtelenné teszi az eljárást. A mondatnak egész más jelentése volt a fellebbezésben. Ezt az Alaptörvényben szereplő józan ész is így diktálja.**

- b) A kapcsolattartásra született ideiglenes megállapodásunkat kiterjesztette a további évekre is és ezt azzal magyarázta, hogy én a bíróság által jóváhagyott részegyezséggel lemondtam a gyerekeimről. Ezzel a Kúria (és a II. fok is) megsértette a Pp. 207. § (4) bekezdését.

Az egyezés ideiglenességének elismerését azzal utasította el, hogy én a per folyamán betartottam az egyezséget és ezzel a ráutaló magatartással elfogadtam azt a jövőre nézve is.

Egy bírósági határozat betartása kötelező és nem minősíthető ráutaló magatartásnak.

A Kúria teljesen figyelmen kívül hagyta azt a tényt, hogy a megállapodás megszüvegezésében nem vehettem részt, azt a bíróság a tárgyalás után végezte. Korábban is és az után is számtalan elírás történt a határozatokban.

Jelen határozatból is kimaradt az „ideiglenes” jelző. Az ideiglenességet igazolják azok a beadványok, amelyek az egyezség előtt és után születtek, ráadásul a per még 7 tárgyaláson keresztül tartott, ahol a bíróság azt vizsgálta, hogy kinél helyezze el a gyerekeket véglegesen. **(Alaptörvény 28. cikk, Felülvizsgálati kérelem IV. pont)**

A Kúria figyelmen kívül hagyta a számtalan beadványt, amelyben az elejétől fogva kértem a gyermekek nálam való elhelyezését és az indoklásában azt állította, hogy ilyen beadványok nem születtek. Ez az állítás nem felel meg a valóságnak. Igazolást adnak erre a felülvizsgálati kérelem hiánypótlására 2012 december 17-én beadott érdemi nyilatkozat 2. oldalán felsorolt beadványok is. A II. fok és a Kúria is figyelmen kívül hagyta a felperesnek azt az I. fokon tett nyilatkozatát, amelyben kifejezte egyetértését azzal a kérelemmel, hogy a gyerekek a megállapodáshoz képest több időt tölthessenek velem.

- c) A Kúria a tartásdíj megítélésekor jogszabálysértően vette figyelembe a felperes felülvizsgálati tárgyaláson tett azon hamis kijelentését, miszerint én eladtam egy ingatlanomat és képes vagyok a magas tartásdíj fizetésére. A felperes állítása nem volt igaz, de még ha az is lett volna, a Kúria akkor sem vehette volna figyelembe ezen hamis tényállítás. (Pp. 275. § (1)) A II. fokú bíróságot és a Kúriát is kötik a jogszabályok a tartásdíj megállapítása vonatkozásában. Csjt. 69/A, B, C §.
- d) Sérült Magyarország Alaptörvényének 26. cikk (1) bekezdése is. A fentebb rögzített jogszabályok megsértése megalapozza azt az állításomat, hogy az eljárások tisztességtelenek voltak. Ezekben az esetekben nem a bírói mérlegelés ellen emelek kifogást, hanem a konkrét jogszabályok megsértését vagy figyelmen kívül hagyását sérelmezem, amire az eljáró bíróságoknak nem volt joguk.

A bírók a jogszabályoknak vannak alárendelve, azokat kötelesek alkalmazni, betartani. Szubjektív véleményük szerint nem hagyhatják őket figyelmen kívül és nem dönthetnek azok ellenére sem.

Sérült Magyarország Alaptörvényének 25. cikk (3) bekezdése. Az I. és II. fokú bíróság egyáltalán nem vette figyelembe a Legfelsőbb Bíróság 17. irányelvét. A Kúria a tartásdíj megállapításánál a jogszabályok figyelmen kívül hagyása mellett a saját 1871 számú, Legf. Bír. Pfv. II. 20.588/2008. számon nyilvántartott véleményét sem tartotta be.

Sérült Magyarország Alaptörvényének 28. cikke. A támadott eljárások elsődleges célja az kellett volna, hogy legyen, hogy a két gyermek, [REDACTED] és [REDACTED] kiskorúak ahhoz a szülőhöz kerüljenek, aki alkalmasabb a nevelésükre. A gyerekek nem vettek részt az eljárásban és a bíróságok teljesen figyelmen kívül hagyták mind az anyagi mind az alkotmányos jogaikat. Az eljárás célja nem a felperes követeléseinek teljesítése lett volna.

A bíróságok eljárása, határozatai és azok indoklása egyáltalán nem felel meg a Magyarország Alaptörvénye 28. cikkben szereplő mondatnak: „Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.”

Az I. fokú bíróság a fellebbezéshez tartozó 16 oldalas, 32 pontos kiegészítést, részletes indoklást nem terjesztette fel a II. fokra, amiért később a bíróság elnöke elnézést kért. Nem tudom elnézni, mert a mai napig komoly negatív hatása van az életemre. Igaz, hogy egy tisztességes II. fokú eljárás orvosolhatta volna ezt a hibát, de a II. fok mindössze 5 percet szánt a beadványra. Erre a másodfokú bíróság elnöke azt nyilatkozta, hogy az eljárás tisztességes volt, amely álláspontot én nem osztom.

A II. fokú tárgyalás előtt eljárásjogi szabálysértés miatt a II. fokú tanács nem kapta meg a 16 oldalas, 32 pontból álló részletes fellebbezés kiegészítést, amelyben részletesen leírtuk az I. fok elleni panaszomat. A tárgyaláson adtuk át a dokumentumot, amelynek tanulmányozására a bíróság 5 perc időt szánt, majd kérte, hogy röviden adjam elő a kérelmemet. Nem engedte és lehetetlenség lett volna mind a 32 pontot felolvasni és érdemben tárgyalni. A Fővárosi Törvényszék elnöke és a Kúria ítélkező tanácsa is jogszerűnek minősítette az eljárást, mondván, hogy megvolt a lehetőségem a kérelmem előadására.

A II. fokú bíróság egyáltalán nem vizsgálta és nem tárgyalta a fellebbezésben leírtakat. Kizárólag a felperes fellebbezésével foglalkozott és csak azt vette figyelembe.

Az I. fokú eljárásban kifejezetten kértem, hogy a bíróság rendeljen ki igazságügyi mediátort, aki talán tárgyaláson kívül tud segíteni a felperessel szembeni megegyezésben. Sajnos az I. fokú eljárás során nagyon sok kérésemre nem kaptam választ és a néhány figyelembe vett kérésemet pedig mind elutasította a bíróság. Ez is megalapozza azt a véleményemet, hogy az eljárás nem volt tisztességes és a felek a törvény előtt nem voltak egyenlők.

A felperes szinte minden kérését figyelembe vette a bíróság és teljesítette is azokat. Ez a tendencia a jelenleg is folyó perben még mindig megfigyelhető. Példa erre az a tény, hogy a felperes a saját maga által bevallott, de nem igazolt 340 000 Ft-os havi jövedelmére megkapta a költségmentességet. Én az igazolt havi 50 000 Ft-os jövedelmemre 2010 óta nem kapom meg, de még elutasító választ sem kapok. Ezt a kérelmemet a bíróságok folyamatosan figyelmen kívül hagyják, de 40 000 Ft-os tartásdíjat állapítanak meg.

A költségmentességet a perbe később bekapcsolódott II. rendű alperes is megkapta.

1/2009. (VI.24.) PK véleményt egyik eljáró bíróság sem tartotta be. Mindhárom ítélet indoklásában olyan állítások szerepeltek - és nyilván a bíróságok ezekre alapozták az ítéleteiket - amelyeket a tárgyalásokon egyáltalán nem érintett és nem tárgyalt a bíróság. Mindhárom ítéletből az a véleményem látszik megalapozódni, hogy a bíróságok az anya (vagy az erőszakosabb szülő) javára való döntésüket igyekeztek minden áron megindokolni.

Nem számítottak az érvényes jogszabályok, LB határozatok, irányelvek, vélemények. Egy beidegződött koncepció minden áron való erőltetése és védelme volt a cél, ami nagyon rosszat tesz a jelenlegi és a jövőbeni társadalomnak is. Ha a bíróságok ilyen mennyiségű jogszabálysértést követhetnek el minden következmény nélkül, akkor az állampolgárok bizalma az igazságszolgáltatásban nem hogy megrendül, hanem egyenesen megszűnik. Ez a fent említett kutatási eredményből is kitűnik, hiszen az édesapák jelentős része már bele sem megy egy peres eljárásba, hiszen szinte semmi esélye nincs annak megnyerésére. Az ilyen jogszabálysértő eljárások során a gyerekek jogai is sérülnek és nagy valószínűséggel nem ahhoz a szülőhöz kerülnek, ahol a kedvezőbb testi, értelmi és erkölcsi fejlődésük biztosított.

Legvégső esetben az Alkotmánybíróság az a szerv, aki a bíróságokat rákényszerítheti a helytelen, alkotmányellenes joggyakorlat megszüntetésére és a helyes, jogszabályoknak megfelelő eljárások lefolytatására.

A fentiek alapján kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot a Polgári perrendtartás 271. § (3) bekezdés c) pontja Kúria általi értelmezésének és alkalmazásának alkotmányossági vizsgálatára. Az Alkotmánybíróság már az 1949. évi Alkotmány szerint vizsgálta a szóban forgó jogszabályi pont alkotmányosságát.

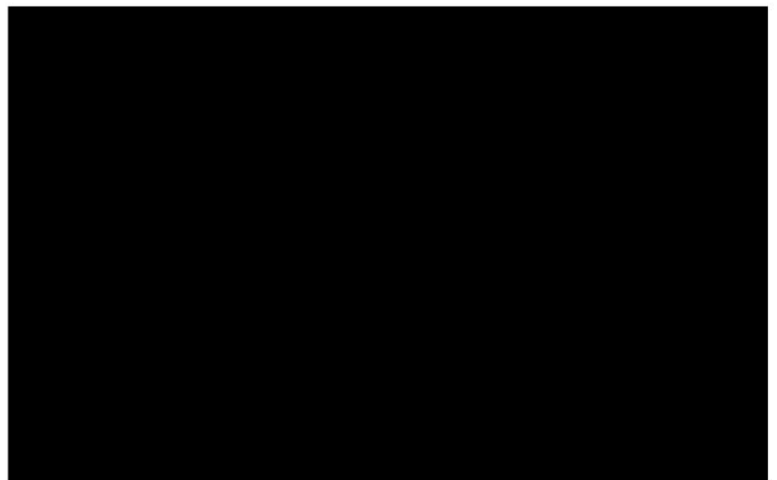
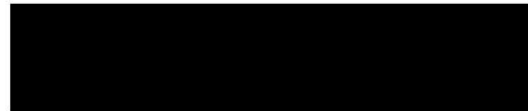
A korábbi Alkotmány időközben hatályát veszítette és Magyarország Alaptörvénye másként fogalmazza meg az alapvető jogok korlátozását. Megítélésem szerint Alkotmánybíróság 702/D/2004 számú határozatát a Kúria alkotmányellenesen értelmezi és alkalmazza, ezért szükséges ennek a határozatnak a felülvizsgálata, pontosítása, kiegészítése különös tekintettel a Kúria gyakorlati alkalmazására.

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az eljárás során adataimat zártan kezelni szíveskedjék.

Az indoklásba részletezettek alapján kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a
állapítsa meg a Kúria Pfv.II.22. 014/2012./13. számú
részítéletének - beleértve a Fővárosi Törvényszék 54. Pf.
630.204/201/4. számú részítéletét és a Budapesti XVIII. és
XIX. Kerületi Bíróság előtt 5.P.XVIII.20.122/2010/57. számú
részítéletét - alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg
azokat

Kelt: 2014. január 16.

Tisztelettel:

Melléklet: **F/1-F/4.**